

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСНИКЪ

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

64.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 19-го Августа. — 1847 — Wilno. WTOREK, 19-go Sierpnia.

ВНУТРЕННИЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 13-го Августа.

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, 30 Маі, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Анны 2-й степени, Императорскою Короною украшеннаго: Бывшій Предсѣдатель Виленскаго Комитета, Статскій Совѣтникъ Жеребцовъ и Правитель Канцеляріи Генераль-Губернатора Коллежскій Совѣтникъ Корецкій; той же степенни безъ короны: Членъ Ковенскаго Комитета, тамошній Губернскій Прокуроръ, Статскій Совѣтникъ Славенцій, Коллежскіе Совѣтники: Ковенскій Вице-Губернаторъ Мельниковъ, Виленскаго Комитета, Чиновникъ особыхъ поручений при Генераль-Губернаторѣ Блоцкій; Исправляющій должность Виленскаго Губернскаго Прокурора Гильфердингъ; Надворные Совѣтники: бывшій Виленскій Губернскій Предводитель Дворянства Минейко, Гродненскаго Комитета, Чиновникъ особыхъ поручений при Генераль-Губернаторѣ Голиковъ, Гродненскій Уѣздный Предводитель Дворянства, отставной Гвардіи Поручикъ Лахницкій и Чиновникъ особыхъ поручений при Генераль-Губернаторѣ Коллежскій Ассесоръ Ялонть; того же брата 3-й степени: Дѣлопроизводитель Виленскаго Комитета, Секретарь Дворянства, Коллежскій Ассесоръ Дзвонковскій, Титуларные Совѣтники: Членъ Комитета, Виленскій Уѣздный Предводитель Дворянства Ленскій, Дѣлопроизводитель Гродненскаго Комитета, Секретарь Дворянства Жолковскій, Начальникъ Инвентарного Отдѣлія Канцеляріи Генераль-Губернатора Янкевичъ, Членъ Ковенскаго Комитета, Россіенскій Уѣздный Предводитель Дворянства, отставной Подпоручикъ Янгевскій и Членъ Виленскаго Комитета, Почечтитель Еврейскаго госпитала, Коллежскій Регистраторъ Сидоровичъ, во вниманіе къ усердію и неутомимой дѣятельности, оказаннымъ по Виленскому, Гродненскому и Ковенскому Губернскимъ Комитетамъ обѣ Инвентарихъ, окончившимъ сей обширный трудъ, согласно ходатайству начальства и удостоенію Комитета Гг. Министровъ.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, 23 Маі, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 2-й степени, Витебскій Губернскій Почтмайстеръ, Коллежскій Совѣтникъ Корицкій, въ возданіе ревностной службы и особыхъ трудовъ, согласно представленію Главноначальствующаго надъ Почтой Департаментомъ и удостоенію Комитета Гг. Министровъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 13-go Sierpnia.

Przez Najwyższy Uказ, dany do Kapituły Rosyjskiej Cesarskich i Królewskich Orderów, d. 30-go Maja, Najłaskawięj mianowany Kawalerami Orderu Sw. Anny 2-éj klasy, Cesarską Koroną ozdobionego: Były Prezydent Wileńskiego Komitetu, Radza Stanu Żerebcow i Rządca Kancellaryi Jeneral-Gubernatora, Radza Kollegialny Korecki; — tegoż Orderu i klasy, bez ozdoby: Członek Kowieńskiego Komitetu, tameczny Gubernialny Prokurator, Radza Stanu Śląska; Radcy Kollegialni: Kowieński Wice-Gubernator Mielnikow; Wileński Gubernialny Marszałek Dworzaństwa Minejko; Grodzieńskiego Komitetu, Urzędnik do szczególnych poleceń przy Jeneral-Gubernatorze Biłocki; Sprawujący obowiązek Wileńskiego Gubernialnego Prokuratora Hulferding; Radcy Dworu: były Wileński Gubernialny Marszałek Dworzaństwa Minejko; Grodzieńskiego Komitetu, Urzędnik do szczególnych poleceń przy Jeneral-Gubernatorze Holikow; Grodzieński Powiatowy Marszałek, odstawny Porucznik Gwardii Lachnicki, i Urzędnik do szczególnych poleceń przy Jeneral-Gubernatorze, Kollegialny Assessor Jamont; — tegoż Orderu 3-éj klasy: Sekretarz Wileńskiego Komitetu, Kollegialny Assessor Dzwonkowski; Radcy Honorowi: Członek Komitetu, Wileński Powiatowy Marszałek Łęski; Sekretarz Kowieńskiego Komitetu, Sekretarz Dworzaństwa Żolkowski; Naczelnik Inwentarzowego wydziału Kancellaryi Jeneral-Gubernatora Jankiewicz; Członek Kowieńskiego Komitetu, Rossieński Powiatowy Marszałek, odstawny Podporucznik Janczewski, i Członek Wileńskiego Komitetu, Kurator Żydowskiego Szpitala, Kollegialny Regestrator Siderowicz; ze względu na gorliwo i niezmordowaną czynność, okazaną w zatrudnieniach Wileńskiego Grodzieńskiego i Kowieńskiego Gubernialnych Komitetów o Inwentarzach, które pomyślnie zakończyły tą obszerną pracę, stosownie do wstawienia się Zwierzchności i uznania Komitetu Ministrów.

— Przez Najwyższy Uказ, dany do Kapituły Rossyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, 23-go Maja, Najłaskawięj mianowany Kawalerem Orderu Św. Anny 2-éj klasy, Witebski Gubernialny Pocztmistrz, Radza Kollegialny Korycki, w nagrodę gorliwej służby i szczególnych prac, w skutek przedstawienia Głównozarządzającego Pocztowym Departamentem i uznania Komitetu Ministrów.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 25-го Июня, всемилостивѣше пожалованы: Надворные Советники: Старший Учитель Виленского Дворянского Института, Михаилъ Швалье, Учителя Уѣздныхъ для Дворянъ Училищъ: Оршанскаѧ Будзиловъ и Полотскаго Ксеневинъ, — Коллежскими Советниками; Коллежскіе Ассесоры: Смотрители Уѣздныхъ для Дворянъ Училищъ Полотскаго Никольскаго, Поневѣжскаго Земляковеній и Кейданскаго Келлеръ, а также Старший Учитель Виленскаго Уѣзда для Дворянъ Училища, Малаховецъ, — Надворными Советниками.

Извѣстія съ Кавказа.

а) Дѣйствія въ Дагестанѣ.

8-го Июня войска произвели движение отъ Гергебиля въ Ходжалъ-Махи, при чмъ Самурскій отрядъ, къ которому изъ Дагестанскаго отряда присоединились: 1-й баталіонъ Ашеронскаго и 3-й баталіонъ Генераль-Фельдмаршала Князя Варшавскаго Изѣотныхъ полковъ, съ двумя горными орудіями и дивизіономъ Драгунъ, прикрывалъ движение остальныхъ войскъ.

Шамиль, съ самаго приближенія нашего къ Гергебилю, занимавшій съ болѣею частію своихъ наивысшихъ горъ по лѣвому берегу Карап-Койсу, въ разстояніи двухъ пушечныхъ выстрѣловъ отъ нашего лагеря, не отважился однако ничего предпринять противъ насъ въ продолженіе атаки упомянутаго селенія. Замѣтивъ отступленіе нашихъ войскъ, онъ отрядилъ нѣсколько сотъ человѣкъ, которые, соединясь съ частію Гергебильскаго гарнизона, двинулись вслѣдъ за арріергардомъ. Самурскій отрядъ отступалъ въ превосходномъ порядкѣ, отражая написки непріятеля и проходя чрезъ линіи — по выражению Князя Воронцова — какъ бы на ученыи; когда же горды имѣли дерзость спуститься на довольно-открытое мѣсто, Генераль-Лейтенантъ Князь Арутинскій-Долгорукій перешелъ въ наступательное положеніе: 1-й баталіонъ Мингрельскаго Егерскаго полка, поддержаній 1-мъ баталіономъ Эриванскаго Карабинернаго полка, кинулся въ штыки, а кавалерія и милиція пошли въ атаку. Часть горцевъ, отброшенная къ Кази-Кумыкскому-Койсу, утонула въ рекѣ, другіе были изрублены или заколоты; причемъ отбитъ зачекъ и два другіе унесены водою. Съ нашей стороны, убить 1 оберъ-офицеръ изъ милиціи и ранено 37 изъ нашихъ чиновъ.

Послѣ этой неудачи непріятель скрылся и съ тѣхъ поръ не тревожилъ болѣе нашихъ войскъ.

Дагестанскій отрядъ, въ составѣ 4-хъ баталіоновъ пѣхоты, команды Саперъ, Ракетной команды, сотни казаковъ, 4-хъ лѣгкихъ и 2-хъ горныхъ орудій, оставленъ въ Ходжалъ-Махи и приступаетъ нынѣ же къ приведенію сего селенія въ оборонительное положеніе. — Самурскій отрядъ, усиленный тремя баталіонами, пройдя Акуштунское селеніе Меге, двинулся, 13-го Июня, въ Кази-Кумыкское Ханство и далѣе къ Турчидаху.

Движеніе это предпринято съ цѣлію сохранить здоровье войскъ и дать имъ время оправиться отъ холеры, которая не переставала свирипствовать въ отрядѣ.

Жертвою оной сдѣлался Командующій 1-ю Бригадою 21-й Пѣхотной Дивизіи, Генераль-Майоръ Ко-валевскій, и, къ истинному прискорбію отряда и всей Грузіи, Командиръ Ашеронскаго Изѣотнаго полка, Полковникъ Князь Орбеліянъ. Съ 10-го Июня болѣзнь начала уменьшаться въ обоихъ отрядахъ. 15-го Июня, въ первый разъ, не было ни однаго болѣваго холера. Въ Ходжалъ-Махи и въ Темиръ-Ханъ-Шурѣ она также ослабѣваетъ, но немного усилилась въ Чиръ-Юртѣ.

Межу тѣмъ, при слѣдовании Самурскаго отряда чрезъ дер. Улугуръ, Главнокомандующій имѣлъ случай лично удостовѣриться въ дѣйствительности сдѣланного въ этомъ пункѣ Профессоромъ Абихоліа открытия каменно-угольныхъ коней. Обстоятельство это чрезвычайно важно въ отношеніи Дагестана. До сихъ поръ недостатокъ въ топливѣ препятствовалъ намъ, посѣдѣ Октября мѣсяца, располагать войска въ этомъ краѣ, а потому весь Цудахаръ, Акуша и Кази-Кумыкское Ханство болѣе полугода подвергались набѣгамъ горцевъ, которые не всегда могли быть во время отражеными движениемъ нашихъ войскъ. Нынѣ, съ открытиемъ каменнаго угля, неудобства эти будутъ отстранены.

— Презъ Найвысшыи Розказъ Діенны, w Wydziale Cywilnym, 25-go Czerwca, mianowani zostali, Radzei Dworu: Starszy Nauczyciel Wilenskiego Dworzańskiego Instytutu, Michał Chevalier; Nauczyciele Szkoł Powiatowych Dworzańskich: Orszanskiej Budziszowic, i Potockiej Ksieniewicz, Radzemami Kollegialnymi; — Asesorowie Kollegialni: Dozorce Szkoł Powiatowych Dworzańskich: Połockie Nkolski, Poniewiežkię Zajączkowski, i Kiejdanskiej Keller; tudzież Starszy Nauczyciel Wilenskiej Szkoły Powiatowej Dworzańskiej Molochowice, Radzemami Dworu.

Wiadomości z Kaukazu.

a) Działania w Dagestanie.

Dnia 8-go Czerwca, wojska przeszły z Hergebilu do Chodżał-Machi, przyczem oddział Samurski, do którego z oddziału Dagestańskiego przyleżały się: 1-szy batalion Apszeronskiego i 3-ej batalion Jeneral Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego półków piechoty, z dwoma działami górnymi i dywizjonem dragonów, osłaniał resztę wojsk poruszenie.

Szamil, za zbliżeniem się naszym ku Hergebilowi, zajmując z większą częścią swoich Naibów góry na lewym brzegu Kara Kojsu, w odległości dwóch wystrzałów z działa od naszego obozu, nie osmiała się jednak nie przedsięwziąć przeciwko nam w ciągu atakowania wsi wspomnianej. Postrzegły cofnięcie się wojsk naszych, wysłał kilkuset ludzi, którzy, połączyszy się z częścią Hergebiliskiej załogi, ruszyli w ślad za tylną strażą. Oddział Samurski cofnął się w wybornym porządku, odpierając natarcia nieprzyjaciela i przechodząc przez linię — podług wyrażenia Xięcia Woroncowa — jakby na mustrze; kiedy zaś Górale osmiałyli się zejść na daszki otwarte miejsce, Jeneral-Porucznik Xięże Argutinski Dolgoruki przedsięwziął poruszenie zaczepne: i szy batalion Mingrelskiego półku strzelców, wspierany przez 1-szy batalion Erywanijskiego półku karabinierów, uderzył z bagnetami, a jazda i milicya poszły do ataku. Część Górali odparta ku Kazikumyckiemu Kojsu, potonęła w rzece, inni zaś zostali porwanie lub pokłoci; przyczem oblebrane zostało jedno znamię, a dwa woda uniosła. Z naszej strony, poległy 1 oficer niższy z milicyi, i raniono 37 żołnierzy.

Po tem niepowodzeniu, nieprzyjaciel okrył się, i odąd nie zakłócił już wojsk naszych.

Oddział Dagestański, złożony z 4-ch batalionów piechoty, komendy saperów, komendy rakietników, secesyjny kozaków, 4-ch lekkich i 2-ch górnego działa, pozostał w Chodżał Machi i przystępuje już teraz do doprowadzenia tej wsi do stanu obronnego. Oddział Samurski, wzmożony trzema batalionami, przeszedłszy wieś Akuszynską Mege, wyruszył dnia 13-go Czerwca do Kazikumyckiego Chaństwa i dalej do Turczaidschu.

Poruszenie to, przedsięwzięto w celu ochronienia zdrowia wojsk i dania im czasu do wyzdrowienia z cholery, która nie przestawała między niemi grasować.

Osiarą jedy padli: Dowodzący 1-szą brygadą 21-ej dywizji piechoty, Jeneral-Major Kavalewski; i ze szczerym żalem od działa, a oraz całej Gruzyi, Dowódca Apszeronskiego półku piechoty, Półkownik, Xięże Orbelian. Od dnia 10 Czerwca, choroba ta zaczęła się umierać w obu oddziałach. Dnia 15-go Czerwca, po raz pierwszy nie było ani jednego dotkniętego cholera. W Chodżał Machi i w Temir-Chan-Szurze cholera także wolnieje, ale nieco się wzrosła w Gajr Jurcie.

Tymczasem, w przechodzie oddziału Samurskiego przez wieś Ułogur, Głównodowodzący miał sposobność przekonania się osobiście o rzeczywistości zrobionego w tym punkcie przez Profesora Abicha odkrycia węgli kopalnych. Okoliczność ta nadzwyczaj jest ważna w uspokojeniu Dagestanu. Dotychczas niedostatek paliwa nie dozwalał nam, po upływie Października, rozkładając wojska w tym kraju, i dla tego cały Cudachar, Akusa i Kazikumyckie Chaństwo więcej jak przez pół roku podlegały napadem Górali, którzy nie zawsze mogli być w swoim czasie odparci przez poruszenie wojsk naszych. Teraz, z odkryciem węgla kamennego, niedogodność ta będzie uchylona.

По послѣднимъ извѣстіямъ, Шамилъ перешелъ въ Тилити. Холера начала делать сильный опустошепій въ непокорныхъ обществахъ Дагестана и въ особенности въ Аваріи.

б) На Лезгинской Кордононой Линії.

9го Июня получено извѣстіе, что Шамилъ приказалъ Мудиръ - Адалову, Анкракальскимъ Наибамъ, Диойдамъ и Богозамъ двинуться на Лезгинскую Линію, и будто бы все скопище Шамилла скоро прибудетъ въ Анкракль.

Всѣ дороги отъ Линіи въ горы укреплены, заняты сильными караулами и устроены завалы. На хребтѣ лежитъ еще снѣгъ и пройти съ отрядомъ невозможно.

Скопища, бывшія съ Даніелемъ Бекомъ въ неудачномъ походѣ на Лезгинскую Линію, сильно пострадали во время отступления на Клессерухъ, отъ недостатка пищи и отъ холеры. Лезгинский отрядъ, во время безпрепятственныхъ движений, также былъ подвергнутъ ею болѣзни въ довольно сильной степени; но по послѣднимъ извѣстіямъ отъ Генераль-Лейтенанта Шварца, холера въ отрядѣ исчезаетъ.

с) Въ Чечнѣ.

Получивъ подробныя свѣдѣнія, что партія Наиба Нур-Али, числомъ до 2 т. человѣкъ, стоитъ въ Гехахъ, для прикрытия пасущихся между рѣками Валериемъ и Шалажами стадъ вѣхъ ауловъ, Генераль Нестеровъ рѣшился воспользоваться этимъ случаемъ въ 12-го числа едва ли набѣгъ въ Чечню.

Колонна кавалеріи, состоящая изъ 4-хъ сотень Сунженскаго, одной сотни Моздокскаго, одной Донскаго N. 26-го и 2-хъ сотень Горскаго Казачьаго полковъ, Конной Ракетной команды и Назрановской милици, подъ начальствомъ Полковника Слѣпцова, двинута была лѣсами къ Валерику. Другая колонна, состоящая изъ 9-ти ротъ пѣхоты и четырехъ орудій, направлена въ Ачхой, для поддержанія кавалеріи при отступлѣніи.

Прибывъ къ самому Валерику, Полковникъ Слѣпцовъ, не показываясь на полину, раздѣлилъ колонну на две части: одна должна была броситься на ауль Шелажи, а другая отбить скотъ и отогнать его отъ лѣса. Совершенный успѣхъ увѣничалъ сіе предпріятіе. Чеченцы, застигнутые върасплохъ, начали собираться и хотѣли отрѣзать отступленіе кавалеріи: между тѣмъ, Нур-Али подоспѣлъ на мѣсто сраженія и все пространство между Шелажами и перелѣскомъ покрылось непріятелемъ. — Завязавшееся дѣло продолжалось сколько двухъ часовъ; но, благодаря стойкости войскъ и порядку отступленія, потерпѣнія наша была совершенно незначительна. Два раза Нур-Али пытался броситься на арріергардъ и оба раза былъ опрокидываемъ съ урономъ. Въ ит旣ѣ взято 9 человѣкъ и отбито значительное количество скота. Мы потеряли убитыми 2, ранеными 28, контужены оберъ-офицеръ 1 и нижнихъ чиновъ 17.

Съ прочихъ пунктовъ Кавказа извѣстій, заслуживающихъ вниманія, не получено.

Въ самомъ Тифлисѣ холера явилась въ слабомъ видѣ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

ГЕРМАНИЯ.

Дармштадтъ, 7 Августа.

Ихъ Императорскія Высочества Государь Насѣдникъ Цесаревичъ и Государыни Цесаревна Великая Княгиня Марія Александровна, съ Великою Княжною Александрою Александровной, прибыли сюда вчера изъ Киссингена и остановились въ Великого Герцогскому Дворцу. Говорятъ, что Ихъ Императорскія Высочества пробудутъ здѣсь довольно долго. (J. de St.-P.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 9 Августа.

Сегодня было послѣднее засѣданіе палаты первовъ. Министры: юстиціи, морской и военный, находились въ своихъ мѣстахъ. Велскій хранитель печати передалъ канцлеру Королевское постановленіе о закрытіи палаты, которое было тотчасъ прочитано. Палата разбралась при восклицаніяхъ: „Да здравствуетъ Король.“ въ палатѣ депутатовъ находилось на лице не болѣе

Padlугъ остатнich wiadomości, Szamil przeszedł do Tilići. Cholera zaczęła mocno grasować w nieukoza-nych gminach Dagestanu, a osobliwie w Avari.

б) Na Linii Kordonowej Lezgińskiej.

Dnia 9-go Czerwca otrzymano doniesienie, że Szamil rozkazał Mudir-Adalowowi, Ankraliskim Naibom, Didojeom i Bogozem wyruszyć na linię Lezgińską, i że cała zgroma Szamila wkrótce przybędzie do Ankralu.

Wszystkie drogi od Linii w gory sa obwarowane, za-jecone silnimi wartami, i urządzono zasieki. Na górzach le-ży jeszcze śnieg, i przejście z oddzielnem niepodobna.

Bandy, które były z Daniel-Bekiem w niepomyślnym pochodzie na Linię Lezgińską, wiele ucierpiały podczas cofnięcia się na Klesceruch, od braku żywności i od chole-ry. Oddział Lezgiński, w czasie ustawicznych poruszeń, uległ także tej chorobie w znacznym dosy stopniu; lecz podlug ostatnich od Jeneral-Porucznika Schwarza donie-śieni, cholera w oddziale ustaje.

с) W Czecznii.

Otrzymawszy szczególowe wiadomości, że partia Naiba Nur-Ali, w liczbie do 2,000 ludzi, stoi w Gechach, dla zastania pasących się między rzekami Walerykiem i Szalażami stad, ze wszystkich autów, Jeneral Nesterow postanowił z tego krzysiąć i d. 12-go wpadł do Czecznii.

Kolumna jazdy, składająca się z 4-ch secin półku Sunżeńskiego, jednej seciny półku Mozdokskiego, jednej Dońskiego Nr. 26 i 2 ch secin półku Góralskiego kozaków, komendy konnej rakietników i milicji Nazranowskiej, pod naczelnictwem Półkownika Slepowa, pomknięta była la-sami ku Walerykowi. Druga kolumna, składająca się z 9-ciu kompanii piechoty i czterech dział, skierowaną zo-stała do Acechoj, dla wspierania jazdy przy odwrocie.

Przybywszy do samego Waleryku, Półkownik Slepcow, nie pokazując się na polu, rozdzielił kolumnę na dwie części: jedna miała napaść na auto Szalaży, a druga edbię bydło i odegnać je od lasu. Zupełny skutek uwieńczył to przedsięwzięcie. Czezeńcy znienacka napadnięci, zaczęli się zbierać i chcieli odcięć odwrót jeździe; tymczasem Nur-Ali pośpieszył na miejsce boju, i cała przestrzeń między Szalażami i przylesiem pokryła się nieprzyjacielem. — Wszczęta potyczka trwała ze dwie godziny; lecz dzięki wytrwałości wojsk i porządkowi odwrotu, strata nasza była weale nieznaczącą. Dwukroć Nur-Ali usiłował uderzyć na straż tylną, i oba razy był odparty ze stratą. Wzięto do niewoli 9-ciu i godbito znaczną ilość bydła. My straciliśmy w poległych 2, w ranionych 28; odnieśli kontuzję: 1 oficer niższy i 17 żołnierzy.

Z innych punktów Kaukazu nie otrzymano wiado-mości, na uwagę zasługujących.

W samym Tiflisie cholera w słabym zjawili się stopniu.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Darmsztad, 7 sierpnia.

Ich Cesarskie Wysokości Następcza Cesarzewicz i Wielka Księzna Cesarzewska, Małaya Aleksandrówna, z Wielką Księżniczką Aleksandrą Aleksandrówną, przybyli tu wczoraj wieczorem, z Kissingen i zatrzymali się w pałacu Wielkiego Księcia. Mówią, że Ich Cesarskie Wysokości dość dugo tu zabawiają. (Jour. de St. Petersburg).

FRANCJA.

Pariz, 9 sierpnia.

W dniu dzisiejszym zebrała się Izba Parów na ostatnie swe posiedzenie. Ministrowie, sprawiedliwości, marynarki i wojny, zajęli swoje miejsca. Wielki Pieczętarz złożył Kanclerzowi postacowanie Królewskie, zamkające posiedzenia Izby, które tenże natychmiast odczytał. Izba rozeszła się wydając okrzyki: „Niech żyje Król!“ — W Izbie Deputowanych nie znajdowało się więcej nad stu

ста членовъ; на министерскихъ скамьяхъ сидѣли министры: иностранныхъ дѣлъ, землемѣрии и торговли, публичныхъ работъ и народнаго просвѣщенія. Г. Гизо прочелъ Королевское постановление о закрытии налата; послѣ чего изъ центра и съ лѣвой стороны раздались вскрики: „Да здравствуетъ Король!“ За симъ президентъ и члены налата, по обыкновенію, разошлись.

— Въ *Union Monarchique* пишутъ сегодня: „Уѣ-
риотъ, что французское правительство получило изъ
Лондона вѣсма неудовлетворительный отвѣтъ на со-
общенія касательно судѣйствія Англіи для устройства,
вмѣстъ съ Франціею и Австріею, швейцарскіхъ дѣлъ.
Въ письмѣ своемъ, напитанномъ холодною дипломати-
ческою вѣжливостію, Лордъ Пальмерстонъ благода-
рить за предложеніе, но вмѣстѣ съ тѣмъ рѣшительно
отказывается, именемъ Авгліи, отъ поздней чести
принять участіе въ дружественныхъ сношеніяхъ двухъ
державъ, вмѣшившихся въ дѣла Швейцаріи. Этотъ
отвѣтъ, полученный въ Парижѣ вчера, причинилъ,
какъ говорятъ, спачала паническій страхъ между чле-
нами французского кабинета, который однако же не-
сколько ободрился, получивъ сегодня дешени изъ Бер-
на, въ которыхъ президентъ сейма официально от-
рицає всякое намѣреніе со стороны членовъ его
собранія оскорбить честь французского имени. Этотъ
протестъ касался минимаго оскорблій французскаго
ордена Почетнаго Легіона, о чёмъ упоминали сегодня
въ нѣкоторыхъ парижскихъ газетахъ.“

— Король Филиппъ препроводилъ къ Королевѣ Ви-
кторіи картину Рафаэля, для снѣтія копіи, „Семина-
ристъ въ раздумьѣ.“

— Изъ отчета Г. Дюпена, представлennаго имъ па-
латѣ первовъ, по званію докладчика обѣ алжирскихъ дѣ-
лахъ, видно, что въ Алжирѣ находится нынѣ 10,000
колонистовъ, изъ которыхъ 17,000 чел. принадлежать
къ милиціи, такъ, что ихъ достаточно для защиты
Алжиріи, если бы все войска вынуждены были вы-
ступить въ походъ. Сначала почти не было въ коло-
нии женщинъ и дѣтей; нынѣ тамъ находится 25,000
женщинъ и 42,000 дѣтей, изъ которыхъ 4,000 обучают-
ются уже въ училищахъ. Сестры милосердія зани-
маются воспитаніемъ дѣвицъ; а въ Константинѣ онѣ
смотрятъ за больными и доставляютъ лекарства бѣд-
нымъ Арабамъ, прибывающимъ съ границы, чтобы
воспользоваться ихъ попечительностью; число такихъ
Арабовъ простирается до ста человѣкъ.

10 Августа.

Сегодня поутру Король выѣхалъ въ замокъ Э, съ
своимъ супругою, сестрою, герцогами Немурскими и
Омальскими, принцессою Жуэнвильскою, принцемъ Ав-
густомъ Саксенъ-Кобургскимъ и его супругою, а рав-
но съ сыномъ принцемъ Филиппомъ Виртембергскимъ.
На дорогѣ въ Сенъ-Дени, гдѣ Королевская фамилія
встрѣчена была подпрефектомъ и мѣстнымъ началь-
ствомъ, приняты были обычныя мѣры предосторож-
ности. Изъ Сенъ-Дени Король отправился по желѣз-
ной дорогѣ въ Амьенъ, а оттуда въ Аббевиль, и ос-
тальная нѣсколько миль ждалъ въ экипажѣ. Король
пробудеть въ этомъ замкѣ отъ пяти до шести недѣль;
впрочемъ время пребыванія тамъ Е. В. зависѣть буд-
етъ отъ погоды. Герцогиня Орлеанская давно уже
живетъ съ своими сыновьями въ замкѣ Э, а герцоги-
на Монпансье пользуется морскими ваннами въ Тре-
портѣ. По возвращеніи изъ Нормандіи, Королевская
фамилія будетъ жить по обычаю въ Сенъ-Клу; въ Па-
рижѣ же возвратится не прежде какъ въ исходѣ года,
тѣмъ болѣе, что, по слову умноженія Королевской
фамиліи, въ Тюльери дѣлаютъ пристройки. Принца
Жуэнвильскаго ожидаютъ въ замкѣ Э, по его возвра-
щеніи изъ морскаго путешествія.

— Англичане строятъ въ Орнѣ, въ каналѣ Ламашъ,
нѣсколько укрѣплений, далеко вдающіхся въ море,
которые будутъ вооружены значительнымъ числомъ
орудій: эти укрѣпленія произвели непріятное впечат-
леніе во Франціи. Правительство наше отправило по
этому случаю посту, которая подала поводъ къ дипло-
матическимъ объясненіямъ.

11 Августа.

Въ Монтерѣ вскорѣ напечатано будетъ о наз-
наченіи принца Омальскаго Алжирскимъ генераль-
губернаторомъ. Генераль Шантарье, подъ главнымъ
начальствомъ принца, будетъ управлять алжирской
провинціею, генераль Ламорицъ Оранскою, а ге-
нераль Бедо Константиною. Маршалъ Бюжо рѣ-

czonkó”; na ławkach ministerialnych, siedzieli Minis-
trowie: spraw zagranicznych, rolnictwa i handlu, robó-
publicznych, tudzież oświecenia publicznego, P. Guizot
odezwał postanowienie Królewskie, zamykające posiedze-
nia Izby, pocztem ze środka Lewej Strony zabrzmiły odgo-
sy: „Niech żyje Król!“ Prezes opuścił swoje krzesło, a
całekwie Izby rozeszli się jak zwykle.

— W *Union Monarch que* piszą dzisiaj: „Zapewniają-
że rząd francuski otrzymało z Londynu weiale nieprzyjemna
odpowiedź na propozycję, tyczącą się wdrażania się Anglii
współ z Francją i Austrią, w sprawy Szwajcarskie. W liście swoim, technicznym zimną dyplomatyczną grze-
nością, Lord Palmerston dziękuje za ową propozycję, al-
obok tego stanowczo odrzuca, w imieniu Anglii, późny za-
szyt przyjęcia udziału w przeciwielskich stosunkach
dwóch mocarstw, które już się zaczęły wdawać w interes-
sa Szwajcaryi. Odpowiedź ta, otrzymana w Paryżu wezo-
raj, sprawiła z razu jak mówią, przestrach paniczny mie-
dzy członkami gabinetu francuskiego, którzy jednakże nie
co odetchnęli, otrzymawszy dzisiaj depesze z Bernu, w których
Prezes Sejmu odpiera wszelki zarzut, jakoby z stro-
ny członków tego zgromadzenia był zamiar ubliżenia hono-
rowi imienia francuskiego. Protestacyjna ta ściąga się do
mniemanego obrażenia orderu francuskiego Legii Honorowej, o czym było dzisiaj mówiono w niektórych dziennikach Paryzkich.“

— Król Filip przesyłał Królowej Wiktorii obraz Rafa-
ela, Seminarzystę w rozmyślanach, dla zdjęcia z niego
kopii.

— Z raportów P. Dupin, które jako sprawozdawca in-
teressów Algierskich w Izbie Parów złożył, okazuje się, że
Algieria posiada w tej chwili 100,000 osadników, z których
17,000 należą do milicji, tak, że ci wystarczają na obronę
Algierii, gdyby całe wojsko wyruszyć miało w pole. Z po-
czątku nie było prawie kobiet i dzieci w kolonii; te-
raz znajduje się tam 25,000 kobiet i 42,000 dzieci, z któ-
rych 4,000 uczęszcza już do szkół. Siostry Miłosierdzia
trudnią się uczeniem dziewcząt. W Konstantynie zajmu-
ją się także pielęgnowaniem chorych i udzielają lekarstwa
ubogim Arabom, którzy od granicy przybywają aby być
przez nie leczonymi. Około stu Arabów doznaje od nich
powojski.

Dnia 10 sierpnia

Dzisiaj rano wyjechał Król do zamku Eu, ze swoją
destynową małżonką, siostrą, Xiężatami Nemours i Auma-
re, z Xiężną Joinville, Xięciem Augustem Saska-Koburg-
skim i tegoróż małżonką, tudzież z młodym Xięciem Filipem
Wirtembergskim. Na gościncu wiodącym do St. Denis, gdzie
Królewska rodzina powitała Podpremistrza na czele
władz miejscowych, przedsięwzięto zwykłe średki ostróż-
ności. Z St. Denis udał się Król drogą żelazną do Amiens
a z tamtą do Abbeville, a pozostałą przestrzeń kilko-
milową odbył powozem. Monarcha zakiewi w pomienio-
nym zamku pięć do sześciu tygodni, jednakże pobyt dłuż-
szy lub krótszy zależeć będzie od pogody. Xiężna Orlea-
nu bawi się oddawną ze swymi synami w zamku Eu, a
Xiężna Montpeusier używa kąpieli morskich w Tréport.
Po powrocie z Normandy, Królewska rodzina zamieszcza-
ja zwyczajnie w zamku St. Cloud; do Paryża zaś wróci do-
piero przy końcu roku, tém więcej, że z powodu pomnoże-
nia się grona rodzinnego, dobudowują w Tuileryach mie-
szkalne pokoje. Xiążę Joinville, po ukończeniu podróży
morskiej, spodziewany jest w zamku Eu.

— W tej chwili Anglicy, wznoszą w Auregny, na ka-
nale La Manche, kilka zamków posuniętych daleko w mo-
rze, które uzbrojone będą znaczną liczbą dział. Warownie
te sprawiły nieprzyjazne we Francji wrażenie. Rząd
nasz przesyłał w tym przedmiocie note, która dała powód
do kilku wyjaśnień dyplomatycznych.

Dnia 11 sierpnia.

Monitor ogłosi niebawem mianowanie Xięcia Auma-
re Gubernatorem Generalnym Algieru. Jeneral Chan-
garne, pod zwierzchniczą władzą Xięcia, dowodzić bę-
dzie w prowincji Algierskiej, Jeneral Lamoriciére, w
Orański, a Jeneral Bedau, w Konstantynie Marsza-
lek Bugeaud opiera się stanowczo temu planowi, i to jest

шительно противится этому плану; по сей причинѣ перестали говорить о назначеніи его военнымъ министромъ и предсѣдателемъ кабинета.

— Принцъ Жуэнвильскій, 2 с. м., находился еще въ Неполѣ, но часть флота его вышла въ Тунисъ.

— 8-го с. м. въ Сентъ-Омерѣ происходило открытие памятника, воздвигнутаго принцу Орлеацкому. Кардиналъ епископъ Араскій прибылъ въ Сентъ-Омерь, для совершения панихиды. По открытии памятника, префектъ департамента вручилъ знаки Почетнаго Легіона двумъ мерамъ, которые состоятъ въ своихъ должностяхъ 44 года.

— Гаделупскій колоніальный совѣтъ поднесъ Королю адресъ, въ которомъ требуетъ совершенаго уничтоженія невольничества.

— Пармантье подалъ апелляцію въ Королевскій судъ на приговоръ суда исправительной полиціи, коимъ отвергнута его жалоба, поданная на генерала Кюбера и пять другихъ лицъ. Пармантье требуетъ отъ генерала Кюбера и его соучастниковъ, платы 2 миллиона въ фр., за 2,000 акцій на гуэнаскія копи, которыхъ будто бы они обязались приобрѣсти у него.

— Г-нъ Тестъ подалъ Королю прошеніе объ освобожденіи его отъ платы 94,000 фр., наложенныхъ на него судомъ первовъ. Прошеніе это передано было совѣту министровъ, который подалъ мнѣніе отказать, не находя повода къ милости.

— Въ журналь *Corsaire* пишутъ, что одинъ изъ не-гощантовъ, которому г-нъ Тестъ, будучи министромъ, доставилъ выгодное дѣло, заплатилъ за него штрафъ, къ которому онъ присужденъ былъ судомъ первовъ, и съ трудомъ согласился принять отъ него расписку.

— Въ газетѣ *Reform* сообщаютъ, что покойный министръ юстиціи Мартенъ-дю-Норъ, при полученіи министерскаго портфеля владѣлъ имуществомъ только въ 300,000 фр., а теперь, между тѣмъ, изъ описи видно, что послѣ него осталось наслѣдство въ 1,600,000 франковъ.

Англія.

Лондонъ, 5 Августа.

Его Императорское Высочество Великій Князь Константина Николаевичъ прибылъ въ Осборнгоузъ, гдѣ располагается провести не сколько дней. Днемъ отѣзда Великаго Князя изъ Англіи объявляютъ слѣдующій Понедѣльникъ, 9-е Августа. (*J. de St. P.*)

— Изъ Дублина сообщаютъ отъ 2-го Августа: пажохъ *Duchesse de Kent*, на коемъ находятся останки О'Коннела, прибылъ сюда сегодня во 2-мъ часу по полудни. Бренные останки покойного вынесли на берегъ въ четыре часа и поставили на дороги. Ремесленнические цехи сопровождали гробъ, въ глубокой тишинѣ, до церкви Зачатія св. Анны, гдѣ тѣло будетъ находиться до четверга, а въ этомъ день последуетъ погребеніе.

— Письма изъ Вальпараїзо сообщаютъ извѣстія изъ Отапти по 11-е Апрѣля. Со времени возвращенія Королевы Помаре, утвердившей французскій протекторатъ, господствуетъ совершенное спокойствіе на этомъ островѣ.

— Знаменитая сочинительница, Мисъ Мартинъ, напечатала въ *People's Journal* весьма краснорѣчивую статью, въ которой приглашаетъ открыть общую подписку, между всеми сословіями народа, для покупки дома Шекспира.

10 Августа.

Сегодня въ Осборнгоузѣ было засѣданіе тайного совѣта, въ которомъ присутствовалъ лордъ Джонъ Россель съ 6 другими министрами. Совѣтъ постановилъ отсрочить засѣданіе парламента до 12 Октября.

— Выборы уже почти кончины; партія виговъ получила значительный перевѣсъ, ибо изъ числа извѣстныхъ доселѣ 512 выборовъ, она будетъ имѣть 290 членовъ. Партия сэръ Роберта Пilla имѣть 92, а партіи тори 160 членовъ.

— По увѣренію журнала *Times* министерство пріобрѣло въ разныхъ мѣстахъ 62 голоса, а лишилось 20-ти; посему действительное большинство составляютъ только 42 голоса.

— Изъ Дублина сообщаютъ, что погребеніе О'Коннела происходило вчера съ большимъ великолѣпіемъ. На биржѣ и въ городѣ прекратились всѣ дѣла; лавки

повѣдѣ, для чего престано мѣвѣть о міанованіи го Министромъ войны i Prezesem Rady.

— Xiâż Joinville bawił jeszcze 2-go b. m. w Nespolu; jednakże czesci jego floty odpłynęła do Tunetu.

— Dnia 8-go b. m. odbyło się w St. Omer odslonięcie posagu wzniesionego dla Xięcia Orleansu. Kardynał Bi-skup z Arras przybył umyślnie do St. Omer, dla odprawienia nabożeństwa żałobnego. Po odslonięciu posagu, Prefekt departamentu wręczył ozdoby Legii Honorowej dwóm Merom, którzy urząd ten 44 lat piastują.

— Rada osadnicza z Guadelupy podała do Króla adres, w którym domaga się zupełnego zniesienia niewolnictwa.

— Parmentier apelował do Sądu Królewskiego od roku Sądu policyi poprawczej, którym odrzuconą została skarga jego podana przeciwko Jenerałowi Gublières i pięciu innym osobom. Parmentier żąda od Jen. Gublières i jego współskarzonych, zapłacenia 2 milionów fr., za 2,000 akcyj na kopalni w Gouheuans, które oni jakoby zobowiązali się byli nabyć od niego.

— P. Teste podał prośbę do Króla o uwolnienie go od opłaty kary pieniężnej 94,000 fr., nałożonej nań przez Sąd Parów; prośba ta przesłana została radzie Ministrów, która dała odmowną opinię, nie znajdując żadnego powodu do udzielenia mu tej łaski Królewskiej.

— Dziennik *Corsaire* opowiada, że jeden z handlujących, któremu P. Teste, będąc Ministrem, nastręczył zyskowny interes, zapłacił na niego uznaczoną przez Sąd Parów karę, i z wielką trudnościami dał się skłonić do przyjęcia rewersu.

— Dz. *Reforme* donosi, że zmarły Minister sprawiedliwości, Martin du Nord, przy objęciu interesów publicznych posiadał tylko majątku 300,000 fr., gdy tymczasem zaczęty po jego śmierci, a teraz ukończony inwentarz, wykazuje po nim spadek na 1,600,000 fr.

Англія.

Londyn, 7 sierpnia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚCI WIELKI XIĘŻE KONSTANTY NIKOŁAJEWICZ, przybył do Osbornehouse, gdzie kilka dni przedzieć zamierza. Dniem odjazdu WIELKIEGO XIĘCIA z Anglii, miał być następny Poniedziątek, to jest, 9-go sierpnia. (*Jour. de St. Petersbourg.*)

— Z Dublina piszą pod d. 2 sierpnia: Państek *Duchesse de Kent*, mając na pokładzie zwłoki O'Connela, przybył tu dzisiaj o godzinie drugiej po południu. Ciało wyniesione zostało na ląd o godzinie czwartej i postawione na karawanie, sześćią koni zaprzężonym. Korporacye rzemieślnicze towarzyszyły trumnie w najgłębszym milezeniu aż do kościoła Niepokalanego Poczęcia N. Panny, gdzie zwłoki spoczywać będą aż do Czwartku, dnia przeznaczonego na pogrzeb.

— Listy z Valparaiso zawierają nowiny z Otahit do d. 11 kwietnia. Od czasu powrotu Królowej Pomare, która uznala protektorat Francji, panuje zupełna spokojnosc na tej wyspie.

— Znajomita autorka, Miss Martineau, umieściła w *People's Journal* bardzo wymowną odczwanę, w której wzywa swych ziomków do zakupienia domu Shakspeara, za pomocą powszechnych składek, pomiędzy wszystkimi klassami ludu.

Dnia 10 sierpnia.

Dejisiaj odbywała się w Osbornehouse tajna rada, na której znajdował się Lord John Russel z sześciu innymi Ministrami. Rada postanowiła odroczyć parlament do 12-go października.

— Wybory juž są na ukończeniu; stronnictwo whigowskie ma znaczną przewagę, bo z wiadomych już 542 wyborów, liczy 290 członków. Stronnicy Sir Roberta Peel mają 92, a Torysowie 160.

— Według dziennika *Times*, gabinet pozyskał w różnych miejscach 62 głosy, stracił natomiast 20; zatem większość, jaką istotnie pozyskał, wynosi tylko 42 głosy.

— Donoszą z Dublina, że pogrzeb O'Connela odbył się w dniu wczejszym z największą uroczystością. Na giełdzie i w mieście zawieszono wszyskie zatrudnienia, zam-

были закрыты и все жители столицы одушевлены были одним желанiemъ воздать послѣдній долгъ усопшему соотечественнику. Погребальная церемонія проходило по всемъ главнымъ улицамъ; впереди шли архиепископы, епископы и около 1,200 католическихъ священниковъ; за гробомъ следовали депутаты отъ разныхъ городовъ и графствъ Ирландіи, и многочисленное стеченіе народа. Можно сказать навѣрно, что на этихъ похоронахъ находилось до полу миллиона народа. При всемъ томъ соблюдено было совершенное спокойствіе.

— Несколько домовъ, торгующихъ хлѣбомъ, приставили плату по векселямъ.

ВЕЛЬГІЯ.

Брюссель, 10 Августа.

Король и Королева прибыли третьего дня изъ замка Лекенъ въ Брюссель, куда на канунѣ прибылъ племянникъ Короля, князь Лейтенгенъ. Г-нъ Роже былъ принятъ Королемъ въ аудіенціи, продолжавшейся несколько часовъ, что подало поводъ къ предположению, что министерской передомъ уже скоро окончится. Вчера Король былъ на выставкѣ отечественной промышленности и спрашивалъ о всѣхъ издѣліяхъ.

12 Августа.

Въ Мониторѣ обнародованъ слѣдующій составъ нового кабинета и политическая программа министровъ. Господинъ Роже, предсѣдатель и министръ внутреннихъ дѣлъ; г-нъ Госи, юстиціи; г-нъ Гофшmidtъ, иностраннѣхъ дѣлъ; г-нъ Бейдтъ, финансъ; баронъ Шазаль, военный министръ, и Фрерь Орбанъ, публичныхъ работъ.

ШВАЙЦАРІЯ.

Бернъ, 22 Іюля.

Сеймъ продолжалъ сегодня преніе о вопросѣ гасательно Зондербунда. Въ Федеральной Газетѣ писать, что оно было очень жаркое и бурное, и что засѣданіе продолжалось девять часовъ. Въ ней сообщаютъ только результаты собирания голосовъ. Надлежало решить два слѣдующія предложения Берна: 1) Сеймъ приглашается объявить, что союзъ семи католическихъ кантоновъ долженъ быть расторгнутъ, какъ противный постановлѣніямъ акта 1815. Въ пользу этого предложенія объявляютъ себѣ Кантоны: Цюрихскій, Солотурнскій, Шаффгаузенскій, Санктъ-Галленскій, Ааргаускій, Тессинскій, Женевскій, Ваадтскій, Тургаускій, Граубюндэнскій, Гларускій, Бернскій, Базельскій Сельскій и Апенцельскій (внѣшній), что составляетъ 12½ кантоновъ.— 2) На католические кантоны возложена ответственность въ исполненіи упомянутаго решения сейма, который предоставляетъ себѣ, въ случаѣ надобности, принять дальнѣйшія надлежащія мѣры. Въ пользу сего предложенія подали голоса Кантоны: Цюрихскій, Солотурнскій, Шаффгаузенскій, Ааргаускій, Тессинскій, Женевскій, Ваадтскій, Тургаускій, Гларускій, Бернскій, Базельскій Сельскій и Апенцельскій (внѣшній), всего 10½ Санктъ-Галленскій и Граубюндэнскій Кантоны предоставили себѣ въ послѣдствіи внести свои голоса въ протоколъ, но посыпь собирания голосовъ они также присоединились къ предложению.— Католические кантоны немедленно объявили свое намѣреніе помѣстить въ протоколъ протестъ противъ сихъ двухъ решений.

ІТАЛІЯ.

Римъ, 26 Іюля.

Всѣ дѣло о заговорѣ хранится въ глубокой тайне, въ слѣдствіе чего носятся самые противорѣчащіе о немъ слухи. Его Святѣшество представилъ губернатору Моранди весьма обширное полномочие на счетъ дальнѣйшаго изслѣдованія заговора. Бывшій главный засѣдатель полиціи, кавалеръ Бенвенути, не былъ, какъ сообщали газеты, приговоренъ къ изгнанию, но по паспорту, подписанному кардиналомъ Джиззи, хотѣлъѣхать за границу. По прибытіи его въ города Витербо, 20 числа с. м., тамошняя гражданская гвардія тотчасъ задержала его, и вчера отвезла его въ крѣпость св. Ангела.

knieto wszyskie sklepy, a cała ludność stolicy Irlandii zajęta tylko była oddaniem hołu swemu zmarłemu spółziomkowi. Orszak pogrzebowy przechodził przez wszystkie znakomitsze ulice; poprzedzali go Arcybiskupi, Biskupi i około 1,200 księży wyznania katolickiego; za trumną zaś postępowały deputacye rozmaitych miast i hrabstw Irlandzkich, tudzież niesliziona ludność. Można twierdzić z pewnością, że na tym obchodzie żałobnym znajdowało się pół miliona ludu. Panowała jednakże najpotniejsza spokojność.

— Kilka domów handlujących zbozem zawiesiło swoje wypłaty.

ВЕЛЮГІЯ.

Bruxella, 10 sierpnia.

Król i Królowa przybyli oniedaj z zamku Laeken do Bruxelli, gdzie zjechał wieczorem wprzodы siostrzeniec Monarchi, książę Leiningen. P. Rogier miał u Króla kilkogodzinne posłuchanie; skąd wnosił, że przesilenie ministerialne juž się rychło ukończy. Wczoraj znajdował się Monarcha na wystawie przemysłu krajowego ikazał sobie wszystkie przedmioty tłumaczyć.

Dnia 12 sierpnia.

Monitor ogłosił skład nowego gabinetu, a oraz program polityczny Ministrów. Skład ten jest następujący: P. Rogier, Minister spraw wewnętrznych i Prezes rady; P. Haussy, sprawiedliwości; P. Hoffschmidt, spraw zagranicznych; P. Beydt, skarbu; Baron Chazal, wojsk, a P. Frere-Orban, robót publicznych.

СВАЙКАРІЯ.

Bern, 22 lipca.

Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu toczyły się dalsze rozprawy o oddzielnym związku Katolickich Kantonów (Sonderbund). W gazecie Federalnej piszą, że te rozprawy były nader żywe i gwałtowne, i że posiedzenie trwało dziewięć godzin. Potrzeba było rozwiązać dwa następujące wnioski Kantona Bernenskiego. 1) Sejm jest zwany do oświadczenie, że związek siedmiu Kantonów katolickich powinien być rozwiązany jako przeciwny postanowieniom aktu z r. 1815. Za tym wnioskiem oświadczają się Kantony: Zurich, Solothurn, Schafhausen, St. Gallen, Argowia, Tessin, Genewa, Waadt, Turgau, Graubünden, Glarus, Bern, Bazylea wiejska i Apenzel (zewnętrzny), co stanowi 12½ Kantonów. 2) Na katolickie Kantony włożona jest odpowiedzialność za wykonanie rzeczonego postanowienia Sejmu, który waruje sobie, w razie konieczności, użycie dalszych stosownych środków. Za tym wnioskiem podały głosy Kantony: Zurich, Solothurn, Schafhausen, Argowia, Tessin, Genewa, Waadt, Turgau, Glarus, Bern, Bazylea wiejska, i Apenzel (zewnętrzny), ogółem 10½ Kantonów. Kantony St. Gallen i Graubünden warowały sobie nadal prawo zaciagnienia swoich głosów do protokołu, ale po odbytem głosowaniu i one także oświadczyły się za wnioskiem. Kantony katolickie niezwłocznie wynurzyły zamiar zamieszczenia w protokole swojej protestacji przeciwko tym obudwóm wnioskom.

ВЛОДОВІ.

Rzym, 26 lipca.

Całą sprawę sprzyjania trzymają tu ciągle w głębokim milczeniu, i zaledwie najróżniejsze krążą o niem wiesci. Ojciec sw. udzielił Pro-Gubernatorowi Mérandi najobszerniejsze pełnomocnictwo pod względem dalszego śledzenia. Dotychczasowy Assessor Generalny Policyi, Kaw. Benvenuti, nie został, jak było doniesionem, skazany na wygnanie, lecz za paszportem, podpisanym przez Kardynała Gizziego, chciał uciec za granicę. Za przybyciem atoli do Viterbo, d. 20 b. m., tameczna gwardia obywatelska natychmiast go przytrzymała i wezbraj osadzono go w twierdzy S. Anioła.

— Извѣстный кавалеръ Минарди дѣйствительно задержанъ, и ночью подъ благонадежнымъ прикрытиемъ отправленъ въ замокъ Св. Ангела. Онъ былъ главою заговорщиковъ; ему обѣщано прощеніе, если онъ дастъ точныя показанія. Минарди доставилъ много важныхъ свѣдѣній, въ слѣдствіе которыхъ арестованы многія лица.

— Въ *Roman Advertiser* пишутъ слѣдующее: „Въ Римѣ находится человѣкъ, прозвываемый въ шутку Чипероак്യо; настоящее имя его Анджело Брунетти. Едва ли въ нашей столицѣ можно найти мужчину, женщину или ребенка, которые не знали бы его имени. Онъ находится въ главѣ всѣхъ народнаго дѣйствія, и можетъ во всякую минуту распоряжать сотнями, даже тысячами людей, которые во всемъ ему повинуются; честъ его должно сказать, что до сихъ поръ онъ пользовался своимъ вліяніемъ только для добрыхъ, милорубивыхъ и безкорыстныхъ цѣлей; онъ представитель и безгласно избранный трибуунъ народа, или какъ угодно назвать его; онъ защитникъ его правъ, но не возбудилъ никогда непрѣльного требованія или неудовольствія. Поклонники его никогда не приносывали ему чрезвычайныхъ способностей и дара слова, и тайна его вліянія заключается болѣе въ его праводушіи, доброжелательствѣ и постоянно честномъ поведеніи. Анджело Брунетти пріобрѣлъ, въ своемъ занятіи извозомъ и продаже лѣса, которое онъ до сихъ поръ продолжаетъ, нѣкоторое богатство; онъ получилъ тѣмъ средство уплачивать трактирные долги своихъ друзей, и проложилъ себѣ такимъ образомъ путь въ сердца низшихъ сословій, хотя, при измѣнчивости народной любви, вошедшей въ пословицу, целья удержать такого положенія безъ большого нравственного перевѣса. Онъ человѣкъ лѣтъ пятидесяти; черты его не выражаютъ ничего особеннаго, кроме добродушія и честности, и если бы не юный цветъ лица его, онъ могъ бы скорѣе быть принятъ за сѣвернаго поселенника, нежели за жителя береговъ Тибра.“

27 Іюля.

Курьеръ, отпрашеный изъ Феррары съ извѣстіемъ о вступленіи австрійскихъ войскъ въ городъ, прибылъ сюда, 18-го числа, ночью. Утверждается, что кардиналъ Феррети препроводилъ тотчасъ къ деревавамъ поту съ протестомъ противъ сего вступленія. Кардиналъ говорить возобновилъ въ этой запискѣ возраженія, которые еще въ 1816 году сдѣлавы были кардиналомъ Гонзальви, статс-секретаремъ при Піи VII, противъ вѣнскаго трактата на счетъ содержания Австрію гарнизона въ Феррарѣ и Комаччо.

— 103 статья вѣнскаго трактата, по силѣ коєй Австрія содѣжитъ гарнизонъ въ Феррарѣ, можетъ имѣть два значенія, по поводу употребленаго въ ней, и въ дальнѣйшемъ продолженіи, достаточно неопредѣленаго французскаго слова *la place*, означающаго какъ крѣость такъ и городъ. Однако слово это, даже безъ присовокупленія *forte*, значитъ обыкновенно крѣость; когда же говорится о городѣ, присовокупляется обыкновенно *ville* для отличія отъ крѣости. Впрочемъ самыи дѣла и послѣдовавшее со временемъ опредѣленіе устранили эту двусмыслинность. Покойный императоръ Францъ, по поповоду возникавшихъ уже прежде соображеній сего вопроса, издалъ ясное повелѣніе, чтобы австрійскія войска изъ города Феррары перешли въ цитадель. И потому, кажется, вѣроятно то, что папское правительство ограничится при настѣнѣмъ слушать требованіемъ возстановленія только прежнаго *status quo*.

— Отправленный изъ Рима, 24 числа, въ Маккія-дella-Файола, военный отрядъ, дѣйствительно настигъ тамъ остатки собравшейся тайны Нардони, которую совершилъ разбиль. Нѣкоторые изъ неї убиты, а нѣкоторые попали въ плѣнъ.

— Настоящій нунцій въ Мюнхенѣ, монсін. Мориціни, прибылъ сюда третьяго дня вечеромъ, и тотчасъ имѣлъ у Его Святѣйшества тайную аудіенцію, продолжавшуюся не сколько часовъ. Говорятъ, что ему будетъ вѣрено какое то важное посольство, кажется въ Лондонѣ; другое же утверждаютъ, что онъ будетъ назначенъ товарищемъ статс-секретаря, на мѣсто монс. Корболи-Бусси.

— Новый статс-секретарь, кардиналъ Феррети, поѣхалъ вчера, по повелѣнію Папы, всѣ главнѣйшия посты національной гвардіи, при чемъ объявилъ ей совершенное благоволеніе Папы за ея благоустройство,

— Znany kawaler Minardi zosta³ istotnie ujęty wieczorem dnia 19, i w nocy, pod pewną strażą, zaprowadzony tamtej do zamku św. Anioła. Ze był najznakomitszym naczelnikiem spiskowych, przyrzeczonou mu darowanie winy, jeżeli rzecz całą dokładnie wyzna. Kawaler wyjawiał wiec wiele ważnych rzeczy, w skutku których uwiezione zosta³ wiele osób.

— W dzienniku *Roman Advertiser* czytamy co następuje o głośnym w obecnej chwili Ciceroacchio. „WRzymie zauważa się człowiek, przewany żartem Ciceroacchio: rzeczywiste jego nazwisko jest Angelo Brunetti. Zaledwie w naszej stolicy można znaleźć mężczyznę, niewiadomą lub dzieć, którzy nie wiedzieli tego imienia. Człowiek ten staje zawsze na czele wszelkiego ruchu publicznego, i może w każdej chwili kierować secunami, a nawet tysiącami ludzi, którzy słuchają go z największą uległością. Na zaletę jego powiedzieć musimy, że dotąd używa zawsze swojego wpływu tylko do dobrych, spokojnych i bezinteresownych celów. Angelo jest reprezentantem i bez głosowania obranym trybuem ludu, który jak go inaczej nazwiemy. On jest obroną jego praw, ale nigdy nie wywoływał niecierpliwego domagania się lub nieukontentowania. Czciocie jego nigdy nie przypisywali mu nadzwyczajnych zdolnoœci ani daru wymowy, i cała tajemnica jego wpływu zamika się bardziej w jego prostocie duszy, prawosci serca, i w niezmiennym postępowaniu moralnym. Angelo Brunetti nabył przez swój handel drzewem, którym się dotąd trudni, pewnego rodzaju dostatku, przez co stanął w mo¿nosci opłacania nierzaz traktyernych i innych pomniejszych długów swoich przyjaciół, i tym sposobem utorował sobie wstęp do serca niższych klass ludności, chociaż, przy niestalosci zwyczajnej gminowym, która ju¿ weszła w przyszłość, nie podobna utrzymać takiego położenia bez wielkiej moralnej przewagi. Angelo ma około 50 ciu lat; rysy jego twarzy nie wyrażają nic szczególnego, oprócz dobroci i poczciwości, i gdyby nie południowa cera jego oblicza, można by go raczej wziąć za wieśniaka strem północnych, niżeli za mieszkańca nadbrzeży Tybru.“

Dnia 27 lipca.

Sztafeta wysłana z Ferrary z wiadomoœcią o wejściu Austryaków do miasta, przybyła tu d. 18 w nocy. Zapewniali, że Kardynał Ferretti podał natychmiast do mocarstw notę, protestując przeciw temu wkroczeniu. Kardynał miał nawet w tej nocie odnowić zastrzeżenia, które już w r. 1816 czynił Kardynał Consalvi, Sekretar Stanu za Piusa VII, przeciw artykułom traktatu Wiedeńskiego, o utrzymywaniu przez Astryę garnizonów w Ferrarze i Comaccio.

— Artykuł 103 traktatu Wiedeńskiego, na mocy którego Astrya utrzymuje załogę w Ferrarze, ulegać może dwuznacznosci, z powodu użytego w nim i w dalszym ciągu dostatecznie nie objaszonego francuskiego wyrazu, *la place*, oznaczającego równie twierdzę, jak miasto. Ato wyrasz ten, nawet bez dodania *forte*, znaczy za zwyczaj twierdzę, gdy zaś przychodzi mówić o mieście, dodaje się zwykle *ville*, dla odróżnienia od twierdzy. Zresztą sama praktyka i późniejsze postanowienia dwuznacznosć tę usunęły. Sam s. p. Cesar Franciszek, z powodu wszczętych już kiedyś roztrząsań tejże kwestii, wydał wyraźny rozkaz, aby wojska Astryackie, z miasta Ferrary usunęły się do cytadelli. Zdaje się wiec podobniejszym do prawdy, że i rząd Papiezkii poprzestanie tą razą, na żądaniu przywrócenia tylko dotychczasowego *status quo*.

— Wysłana z Rzymu, d. 24, do Macchia della Fajola, kolumna wojska, dostrzegła tam rzeczywiście szczytki tulejacej się bandy Nardoniego, i takową rozpowszyła do reszty. Wielu z niej poległo, lub dostało się w niewolę.

— Dotychczasowy Nuneyusz w Monachium, Mons. Morichini, przybył tu onedaj wieczorem i zaraz miał kilkogodzinne tajne posłuchanie u Ojca sw. Mówią, że ma być przeznaczony na jakieś ważne poselstwo, podobno do Anglia; drudzy zaś utrzymują, że obejmie ważną posadę Pod-Sekretarza Stanu, w miejsce Mons. Corboli Bussi.

— Nowy Sekretar Stanu, Kardynał Ferretti, zwiedził wezoraj, z polecenia Papieża, wszystkie główne posturki gwardii narodowej; przyczem oświadczył ją zupełne zadowolenie Ojca sw. z jej postawy, postępowania i

поведение и строгое исполнение обязанностей. Онъ привѣтствуетъ быть повсюду съ неизъяснимыми радостными восклицаніями. При осмотрѣ одного изъ сихъ постовъ, сказалъ онъ слѣдующія слова: „Намъ предстоитъ доказать, что мы умѣемъ уважать сами себя.

— Кардиналъ Ферретти, происходящій изъ анаконской дворянской фамилии, 52 лѣтъ отъ рода. Онъ находился въ тѣсной дружбѣ съ кардиналомъ Мастай, до возведенія его на папскій престолъ, и отличался какъ набожностию, такъ и непоколебимою твердостью характера, во время исправленія должности легата въ Румыніи. Онъ братъ майора Ферретти, который во времена Наполеона извѣстенъ былъ какъ храбрѣйший офицеръ итальянской арміи, и который избранъ былъ недавно въ Гросмейстеры мальтийского ордена, но отказался отъ сего званія.

— 29 Июля.

Многіе жительствующіе здѣсь кардиналы, кои не имѣли никакого участія въ реакціонныхъ усиляхъ, просили Его Святѣшество, чтобы поведение каждого члена Священной Коллегіи, повелѣль онъ подвергнуть строжайшему изслѣдованію, и посредствомъ обнародованія результата онаго показалъ, что не всѣ они безъ изѣятія не заслуживаютъ довѣрѣнности публики.

— Кардиналы партии реформы, коихъ народъ подозрѣваетъ въ участіи въ заговорѣ, 17-го с. м., требуютъ также обнародованія всего дѣла о злоумышленникахъ, и обращались обѣ этомъ съ просьбою къ Папѣ, дабы такимъ образомъ обнаружилась ихъ невинность. Всѣ допрашиваемыя ссылаются на Mons. Грасселини, и потому вызванъ онъ будетъ въ Римъ для оправданія.

— Сынъ подполковника Нардони, сообщникъ своего отца, захваченъ въ Маккія-дella-Файола, и отведенъ въ крѣость св. Ангела. По окончаніи изслѣдованія, назначенъ будетъ военный судъ, приговоръ коего немедленно приведенъ будетъ въ исполненіе.

— Въ окрестностяхъ Анконы арестовали какого то приходского священника, который сильно запутанъ въ Іоильский заговорѣ. Въ гробницахъ его церкви нашли огнестрѣльное оружіе и значительную денежную сумму. Темницы крѣости св. Ангела наполнены узниками.

— Кардиналъ Ламбрускини постоянно живетъ въ Чивитавеккія, гдѣ раздастъ милостыню, но самъ весьма опечаленъ послѣдними событиями, которыя, по мнѣнію народа, были для него не чужды.

— Прѣемникъ Грасселини, Монсіноръ Моранди, постоянно оказываетъ большую дѣятельность, и преимущественно старается о возстановленіи полицейского благоустройства.

Неаполь, 24 Июля.

Король, со дnia прїезда своего въ столицу, не сколько разъ присутствовалъ въ совѣтѣ министровъ и въ государственномъ совѣтѣ. Его Величество съ особеною дѣятельностью занимается важными государственными дѣлами, принимая, сверхъ того, многочисленныя просьбы. Въ Августѣ мѣсяцѣ Король опять поѣдетъ въ Сицилію, которая по жалкому своему положенію обратила на себя вниманіе Его Величества. Въ прежнія времена этотъ островъ платилъ только 480,000 uncij, въ три дуката каждая, а теперь платить до 4 миллиновъ.

— Гора Эtna грозитъ изверженіемъ; по этому поводу правительство послало въ Сицилію трехъ академиковъ, для осмотра кратера и представленія надлежащаго донесенія.

— Безувѣй, вмѣстѣ съ пламенемъ, извергаетъ раскаленные камни и недавно два потока лавы вытекли изъ жерла на востокъ и на западъ.

gorliwego wypełniania obowiązków. Wszędzie przyjmowano go z niewypowiedzianymi okrzykami radości. Do jednego takiego posterunku przemówił następujące słowa: „Dowiedźmy, że sami sobie wystarczamy”.

— Kardynał Ferretti, pochodzący ze szlachetnej rodziny w Aukonie, ma teraz 52 lata wieku. Był zawsze w wielkiej przyjaźni z Kardynałem Mastai, przed wybraniem go na tron Papieżki, i odznaczał się równie pobożnością, jak niezłomną stałością charakteru, podczas sprawowania urzędu Legata w Rumunii. Jest on bratem Majora Ferretti, który za Napoleona był znany za jednego z najwaleczniejszych oficerów armii włoskiej, mianowany został niedawno Wielkim Mistrzem zakonu Maltańskiego, ale który odmówił przyjęcia tej godności.

Dnia 29 lipca

Wielu mieszkajacych tu Kardynalow, którzy w reakcyjnych usiłowaniach żadego nie mieli udziału, upraszczali Ojca sw., aby postępowanie każdego członka Kollegium sw. poddał pod ścisłe śledztwo, i przez publiczne ogłoszenie wypadków jego okazał, że nie wszyscy bez roznicy zasługują być wystawionymi na nieusność publiczności.

— Kardynałowie ze stronnictwa wstecznego, których lud ma w podejrzeniu o udział w spisku z d. 17 b. m., nalegają także o publiczne ogłoszenie całego processu, i prosili o to Papieża, aby się ich niewinnosć wykryła. Wszyscy badani powołują się na Mons. Grasselini, i dla tego ma on być przywołany znowu do Rzymu dla usprawiedliwienia się.

— Syn Podpolkownika Nardoni, wspólnik swego ojca, został w Macchia della Fajola schwytany i w twierdzy S. Anioła osadzony. Po ukonczonym śledztwie wyznaczony będzie sąd wojskowy, którego wyrok bezzwłocznie zostanie wykonany.

— W okolicy Ankony aresztowano pewnego plebana, który ma być bardzo skompromitowanym w spisku lipcowym. W grobach kościoła jego znaleziono broń i znaczącą sumę pieniędzy. Więzienia twierdzy Anioła są przepełnione.

— Kardynał Lambruschini bawi ciagle w Civitavecchia, gdzie szczodre rozdaje jalmużny; ale sam bardzo jest smutny, z powodu ostatnich wypadków, które, według opinii ludu, nie były dla niego obiecane.

— Pro-Gubernator Morandi, zastępcia Grasseliniego, okazuje ciagle wielką czynność, a przedewszystkiem stara się o przywrócenie porządku policyjnego.

Neapol, 24 lipca.

Król, od czasu przybycia swego, przewodniczył juž wiele razy kilkogodzinnym naradom Ministrów i Rady Stanu; zajmuje się oraz nader czynnie ważnymi sprawami krajobrazem. Przyjmuje prócz tego liczne prośby, i w miesiącu sierpniu znów wyjeździ do Sycylii, której smutne położenie zwróciło jego bacznosć. Dawniej ta wyspa opłacała tylko 480,000 uncji podatku, każda po 3 dukaty, dzisiaj zaś około 4,000,000.

— Góra Etna grozi bliskim wybuchem, z tego powodu, rząd wysłał do Sycylii trzech członków Królewskiej Akademii, dla zbadania krateru i zdania o tem sprawy.

— Wezuwiusz, śród przepysznych snopów ognia, wyrzuca rozpalone kamienie, a niedawno z łonu jego wyplynęły dwa potoki lawy, na wschód i zachód.